

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Štefana Sekelského v trestnej veci obvinenej **P. V. pre prečin krádeže** podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí 10. novembra 2010 v Bratislave dovolanie podané obvinenou P. V., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. J. G., proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 To 130/10, zo 6. mája 2010 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvinenej P. V. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo dňa 18. marca 2010, sp. zn. 2T 81/2009, bola obvinená P. V. uznaná za vinnú z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 1. novembra 2008 v čase medzi 11.26 hod. až 11.28 hod. v B. B. v nákupnom centre E. z predajne športových potrieb INTERSPORT na prízemí obchodného centra vzala 1 ks pánskej bundy zn. KJUS thypoon, modrej farby, veľkosti M v hodnote 548,59 € tak, že počas prevádzky uvedenej predajne si v kabínke určenej na skúšanie tovaru uvedenú pánsku bundu vložila do tašky a následne z predajne odišla bez zaplattenia, čím týmto svojím konaním spôsobila spol. S., škodu krádežou vo výške 548,59 €.

Za to jej bol podľa § 212 ods.1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bola obvinená pre výkon trestu odňatia slobody zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenej uložená povinnosť nahradiť spoločnosti S., škodu vo výške 548,59 €.

Na základe odvolania, ktoré podala obvinená P. V. proti tomuto rozsudku priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní, ktoré však bližšie žiadnym spôsobom, či už písomne alebo ústne ku dňu konania verejného zasadnutia neodôvodnila, Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením zo 6. mája 2010, sp. zn. 2 To 130/10, rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvinenej P. V. ako nedôvodné zamietol.

Obvinená P. V., prostredníctvom splnomocneného obhajcu JUDr. J. G. podala proti uzneseniu krajského súdu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. Namietala, že odvolací súd jej neumožnil odklad termínu verejného zasadnutia zo dňa 6. mája 2010, verejné zasadnutie vykonal a odvolanie zamietol, napriek tomu, že o to požiadala prostredníctvom svojho obhajcu, ktorého si zvolila dňa 4. mája 2010 a ktorý požiadal (č.l. 264) o poskytnutie lehoty 14 dní pre možnosť naštudovať spis, odôvodniť odvolanie a takisto pre kolíziu termínu s termínom iného konania. Podanie spolu s plnomocenstvom bolo 5. mája 2010 cez podateľňu Krajského súdu v Banskej Bystrici doložené odvolaciemu súdu. Vyslovila presvedčenie, že postupom odvolacieho súdu bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, a to aj keď nešlo o obhajobu povinnú. Toto právo má obvinený aj v prípadoch, keď nejde o povinnú obhajobu a je garantované aj Ústavou Slovenskej republiky. Ďalej uviedla, že odklad termínu žiadal obhajca len o 14 dní, čo nemohlo spôsobiť neodôvodnené prieťahy v konaní.

Žiadala, aby dovolací súd zrušil uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 6. mája 2010, sp. zn. 2 To 130/10 a prikázal tomuto súdu, aby vo veci znovu konal za podmienok účasti obhajcu obvinenej a vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Banskej Bystrici vo svojom vyjadrení k dovolaniu obvinenej (č.l. 292-294) uviedla, že krajský súd, rovnako ako aj okresný súd postupoval správne a v súlade so zákonom. Obvinená mala ako pred hlavným pojednávaním, tak aj pred verejným zasadnutím konaným o odvolaní, dostatočný čas na zvolenie obhajcu

a podľa jej názoru skutočnosť, že tak urobila deň pred verejným zasadnutím, smerovala iba k umelému a úmyselnému oddaľovaniu samotného konania. Dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nie sú naplnené, rozhodnutie súdu vychádzalo z náležite vykonaného dokazovania, za súčasného zachovania všetkých práv obvinenej, o ktorých bola včas a náležite poučená, vrátane práva na obhajobu, a to už v prípravnom konaní, preto dovolanie nepovažuje za dôvodné a ako také ho navrhuje odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), ale súčasne zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zřejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Dovolanie umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávných a hmotnoprávných ustanovení v rozhodnutiach súdov a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por.

V zmysle ustanovenia § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zřejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Účelom trestného konania je, aby trestné činy boli náležite zistené a ich páchatelia podľa zákona spravodlivo potrestaní, pričom však treba rešpektovať základné práva a slobody fyzických osôb a právnických osôb (§ 1 Tr. por.).

Medzi jedno zo základných a najdôležitejších práv jednotlivca, voči ktorému sa vedie trestné konanie, je právo na obhajobu (§ 2 ods. 9 Tr. por.). Toto právo je garantované aj medzinárodnými zmluvami ako aj Ústavou Slovenskej republiky.

Dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. však hovorí o porušení práva na obhajobu zásadným spôsobom, teda nie hocaké porušenie práva na obhajobu. Zásadným

porušením práva na obhajobu sa rozumie najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe. Trestný poriadok dáva možnosť obvinenému zvoliť si obhajcu a byť ním zastúpený v konaní pred súdom aj v prípadoch, keď tu nie sú dôvody povinnej obhajoby (§ 37, § 38 Tr. por.), dokonca je to jeho právo (§ 34 ods. 1 Tr. por.). Je len na ňom, či to právo aj využije.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvinenej, že verejné zasadnutie krajského súdu bolo vykonané v jej neprítomnosti a bez prítomnosti obhajcu, aj napriek tomu, že prostredníctvom svojho obhajcu zaslala žiadosť o odročenie pojednávania, je potrebné uviesť, že podľa § 293 ods. 8 Tr. por. ak obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť na verejnom zasadnutí a súčasne písomne požiada súd, aby sa verejné zasadnutie uskutočnilo za jeho prítomnosti, súd odročí verejné zasadnutie a určí deň, čas a miesto ďalšieho verejného zasadnutia.

Z dikcie vyššie citovaného ustanovenia § 293 ods. 8 Tr. por. vyplýva, že krajský súd by nemohol vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obvineného, ak by boli súbežne splnené dve zákonom požadované podmienky. Obvinený hodnoverným spôsobom ospravedlní svoju neúčasť, napr. z dôvodu práceneschopnosti a doloží o tom potvrdenie a súčasne písomne súd požiada, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho prítomnosti, inými slovami požiada súd o odročenie verejného zasadnutia. Určite aj príprava na pojednávanie je dôvod hodný osobitného zreteľa. V prejednávanej veci bolo predvolanie na verejné zasadnutie obvinenej doručené do vlastných rúk dňa 21. apríla 2010, o čom svedčí doručka pripojená na č.l. 262 s tým, že termín verejného zasadnutia bol vytýčený na deň 6. mája 2010. Z uvedeného vyplýva, že jej bola poskytnutá dostatočne dlhá lehota na to, aby si zvolila právneho zástupcu.

V súvislosti s námietkou obhajcu, ktorý svoju žiadosť o odročenie odôvodnil potrebou naštudovať spis pre krátkosť času od zvolenia za obhajcu do termínu verejného zasadnutia a kolíziou termínov (č.l. 263-265), dovolací súd na aktuálnu súdnu prax a dodáva:

Je skutočne vecou každého obžalovaného, kedy a koho z osôb oprávnených na poskytovanie právnej pomoci v trestnom konaní svojou obhajobou poverí. Za túto voľbu však nesie zodpovednosť len sám obžalovaný. Súdu pritom nevyplýva žiadna povinnosť prispôbovať režim konania pred súdom predstávám obžalovaného a požiadavkám jeho obhajcu. Za včasnú voľbu obhajcu nesie zodpovednosť len a len obžalovaný. Je vecou

profesionálnej zodpovednosti obhajcu, či prevezme prípad obhajoby na poslednú chvíľu. Táto skutočnosť však v zásade nie je dôvodom na odvolanie už nariadených úkonov.

Po podrobnom oboznámení sa so spisovým materiálom, dovolací súd potom dospel k záveru, že k porušeniu práva na obhajobu závažným spôsobom nedošlo, obvinenej bola poskytnutá dostatočná časová rezerva na zvolenie si obhajcu, realizáciu tohto práva dva dni pred vytýčeným termínom verejného zasadnutia, možno dôvodne považovať za zámerné oddiaľovanie konania.

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol, postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave 10. novembra 2010

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Štefan Sekelský

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová